

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
derfor være ganske rolig. Der skal nok blive Arbejdskraft til de Arbejder, der kan sættes i Gang, og der vil heller ikke savnes Tilstrømning andetsteds fra af arbejdsvillige og arbejdsløse uden Ibrugtagning af det af det ærede Medlem anbefalede svenske System.

Jeg tror, at jeg hermed har gennemgaaet Hovedtrækkene af, hvad jeg har noteret under Forhandlingerne; Fortrykket har jeg endnu ikke set. Jeg beklager, at Venstre og de Konservative saa ganske afviser Principperne i Lovforslaget og ikke kan tænke sig gennem en saglig Forhandling at søge en Mulighed for Lovforslagets Gennemførelse, en Forhandling, hvortil jeg ellers havde været særdeles villig. Jeg maa da nøjes med at forhandle med Socialdemokraterne og det radikale Venstre i Udvalget med det Formaal at faa Lovforslaget hurtigt op i det andet høje Ting og prøve Forhandlingsvillien der.

Knud Hansen: Det har vakt en dyb Skuffelse indenfor de to Regeringspartier, at det konservative Folkepartis og Venstres Ordførere saa afgjort er gaaet imod det Lovforslag, der her foreligger til Behandling. Jeg vil ikke være utilbøjelig til at tro, at der ogsaa indenfor disse to Partier kan være Medlemmer, som ikke er saa overdrevent begejstrede for den absolutte Afvisning af enhver Forhandling om dette Lovforslag. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at man, hvis man undersøger Forholdene rundt omkring i Kommunalraadene, hvor der sidder Venstre- og Højremænd, vil komme til det Resultat, at de i allerhøjeste Grad beklager, at deres Repræsentanter herinde paa Tingene gaar imod et saadant Lovforslag.

Den stærke — jeg kan gerne sige kolossale — Udvikling af Automobiltrafikken i de senere Aar har bl. a. medført, at der f. Eks. inde i Byerne kræves en fuldstændig Omprofilering af Gaderne. Vi havde tidligere faaet anlagt brede Kørebaneer og snævre Fortov, men med den hurtigt og stærkt stigende Automobiltrafik og den hurtige Kørsel, der nu er paa Gaderne, er det umuligt for Fodgængerne at færdes paa Kørebaneerne. De er henvist til Fortovene, men mange Steder i de gamle Gader er Fortovene saa smalle, at Fodgængerne ikke kan være paa dem. Det er derfor ikke uden Fare for Fodgængerne at færdes paa disse Gader, og derfor trænger disse Gader i høj Grad til Omlægning. Men det kniber for Kommunerne at skaffe Penge til disse

Arbejders Udførelse. Den højtærede Minister omtalte flere Arbejder, som der har været Henvendelse om fra forskellige Egne, og som man ønskede gennemført og ønskede Statens Støtte til. Han nævnte bl. a. en Bro ved Løgstør og kan supplere det med en Henviisning til, at der f. Eks. i Koldingegnen, ned mod den gamle 1864-Grænse, trænges i høj Grad til Forbedring af Vejene eller rettere til Anlæg af gode Veje. Det er en kendt Sag, at Staten i 1920—21, tror jeg det var, bevilgede 12 Mill. Kr. til Hjælp til Istandsættelse af de sønderjydske Landeveje. Man er snart færdig med Istandsættelsen af disse Veje, og man har navnlig faaet gode Veje op imod den gamle Grænse, men man har ikke samtidig faaet gode Vejforbindelser Nord fra og nedad mod den gamle Grænse. Det trænges der i høj Grad til, men naar man ikke har faaet det, skyldes det, at Amtsraadene ikke har ment paa deres almindelige Budget at have Midler til disse Udgifter Afholdelse, hvorimod der altsaa ved Gennemførelsen af dette Forslag vil kunne blive stillet Midler til Raadighed for Udførelsen af saadanne Arbejder.

Det ærede Medlem Hr. Hedelund sagde, at Kommunerne kunde jo laane. Forholdet er imidlertid det, at Kommunerne — dette gælder i særlig Grad Købstadkommunerne — i Tiden siden Krigens Udbrud har maattet sætte meget Arbejde i Gang og derved er blevet belastet med store Gældsbyrder; i adskillige Kommuner medgaar endog henimod Halvdelen af Indtægten til Afdrag paa og Forrentning af optagne Laan, og mange Kommuner er saa haardt belastet, at de kun i yderste Nødsfald kan gaa til at optage nye Laan. Derfor bliver disse Arbejder, som det i og for sig kunde være yderst paakrævet at faa udført, udsat, men her var der dog en Mulighed for at igangsætte disse Arbejder. Siden 1927, da den daværende Regering ophævede den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, er der ogsaa paaført Kommunerne, ikke mindst Købstadkommunerne, meget store Byrder gennem øgede Udgifter til Hjælpekasser og Fattigvæsen. Ser man paa Statistikken over Hjælpekasseudgifter, vil en Sammenligning mellem Aaret 1925—26 og sidste Aar vise, at Udgifterne til Hjælpekasserne er mere end fordoblet, og med Hensyn til Tilgangen til Fattigvæsenet viser det sig, naar man sammenligner Aaret 1925—26 med det sidste Aar, for hvilket der foreligger Opgørelse, at Antallet af de Personer, der er gaaet over til hel eller delvis Forsørgelse under Fattig-